

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Αριστερά: Ο Γιώργος Δροσίνης «Νέος, όμορφος, καλλιεργημένος ήταν τέλειος δανδής», έγραφαν οι χρονογράφοι της εποχής του. Ήταν τότε που εμπνεύστηκε την «Ανθισμένη Αμυγδαλιά». Μεσαία: Η Αθήνα και οι Αθηναίες την εποχή που γράφτηκε το ποίημα και έγινε τραγούδι. Το τραγουδούσαν οι κανταδόροι κάτω από τα μαπακόνια τους. Δεξιά: Η έπαυλη του ποιητή. Ο Γιώργος Δροσίνης την ονόμασε «Αμαρυλλίς».

«Εκούνησε την ανθισμένη αμυγδαλιά με τα χεράκια της κι' εγέμισε από άνθη η πλάτη, η αγκαλιά και τα μαλάκια της»

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΜΕ ΚΑΙ ΕΓΙΝΑΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Αγαπητέ αναγνώστη καλημέρα.

Αλλάζουμε σελίδα σήμερα και αποχαιρετώ- ντας τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο, γυρνάμε τον χρόνο πίσω σε άλλες εποχές που ακόμη φυσικά εμείς δεν είχαμε γεννη- θεί.

Οι άνθρωποι τότε ήταν διαφορετικοί, ο κόσμος ήταν διαφορετικός, ο έρωτας ήταν διαφορετικός, τα τρα- γούδια ήταν διαφορετικά.

Αυτές τις εποχές θα προσπαθήσουμε να φέρουμε ξανά στηνθύμωσή μας και να θυμηθούμε ανθρω- πους και εποχές, διότι εκείνοι οι ερωτευμένοι ποι- πτές έγραψαν τότε ποιήματα που έγιναν τραγούδια, τραγούδια αγαπημένα, διαχρονικά, και έμειναν ζω- ντανά και δροσερά μέχρι την εποχή μας.

Επιλέγουμε σήμερα μια εποχή πολύ μακρινή και ξε- χασμένη: Αθήνα του 1880. Είναι η εποχή που ο μεγάλος Έλληνας πολιτικός Χαρίλαος Τρικούπης είπε την ιστορική εκείνη φράση: «Δυστυχώς ε πω- χεύσαμε».

Το κράτος μπορεί να πτώχευσε, οι πλούσιοι όμως όχι. Αυτό ποτέ δεν συνέβη στην ιστορία. Μα δεν θα μιλήσουμε σήμερα για ιστορία. Οι πλούσιες οικογέ- νειες συνέχιζαν να στέλνουν τα παιδιά τους να σπου- δάσουν, στο Παρίσι, στο Βερολίνο, την Δρέσδη και γενικά στην Ευρώπη.

Ο Γιώργος Δροσίνης, είναι μόλις 21 χρόνων, γόνος πλούσιας οικογένειας, επιστρέφει από την Γερμανία, όπου σπούδασε Ιστορία της Τέχνης.

Μένει στο αρχοντικό των γονιών του στην Πλάκα. Μια ανοιξιάτικη μέρα αποφασίζει να επισκεφθεί τους θείους του για μερικές μέρες που μένουν στα Πατήσια.

Όπως αναφέρουν οι χρονογράφοι της εποχής: «Εί- ναι νέος, όμορφος, καλλιεργημένος και ποιητής, τέ- λειος δανδής».

Εκεί στο σπίτι στα Πατήσια έμελλε ένα πρωινό, να γραφτεί ένα ποίημα που θα μείνει στην ιστορία λίγα χρόνια αργότερα, αφού μελοποιηθεί, σαν ένα από τα τραγούδια που δεν μπόρεσε να φθείρει ο χρόνος. Πρόκειται για την «Ανθισμένη Αμυγδαλιά»

Όπως αναφέρεται από τους χρονογράφους της επο- χής η ιστορία του ποιήματος αρχίζει «όταν ένα πρω-ινό ο Γιώργος Δροσίνης ανοίγει το παράθυρο του δωματίου του να μπει φως και αντικρίζει στην μεγά- λη αυλή του σπιτιού την νεαρή εξαδέλφη του Δροσί-

να Δροσίνη να κουνάει το ανθισμένο δένδρο και τα άνθη την έλουσαν».

Η Δροσίνη ήταν μόλις 16 χρόνων και φοιτούσε στο Αρσάκειο.

Αξίζει να μεταφέρουμε τους στίχους του ποιήματος του Γιώργου Δροσίνης:

«Ετίναξε την ανθισμένη αμυγδαλιά/ με τα χεράκια της/ και γέμισε από τα άνθη η πλάτη, η αγκαλιά /και τα μα- λάκια της.

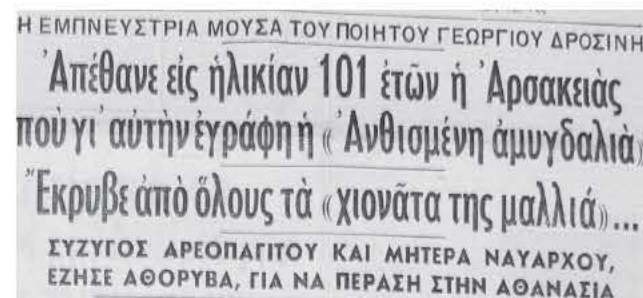
Αχ χιονισμένη σαν την είδα την τρελή/γλυκά την φίλησα /της τίναξα όλα τα άνθη από την κεφαλή/και έτσι της μίλησα/

Τρελή να φέρεις στα μαλλιά σου την χιονιά/τι τόσο βιά- ζεσαι/ Μόνη της θα έρθει η άγρια βαρχειμωνιά / δεν το στοχάζεσαι/

Του κάκου τότε θα θυμάσαι τα παλιά/τα παιγνιδάκια σου/θα είσαι γριά με κάτασπρα μαλλιά/με τα γυαλάκια σου.»

Το ποίημα «Ανθισμένη Αμυγδαλιά» δημοσιεύτηκε το 1882 στο σατυρικό περιοδικό «Ραμπηγάς». Όμως αυτό που το έκανε γνωστό σε ολόκληρη την Ελλά-δα ήταν η μελοποίηση του από τον Γιώργο Κωστή ένα φαντάρο τότε, ράπτη το επάγγελμα, από το Άργος στην διάρκεια της επιστράτευσης του 1885.

Το μελοποιημένο ποίημα του Γιώργου Δροσίνης δι-αδόθηκε σε ολόκληρο το στρατεύμα. Κάθε φαντάρος το τραγουδούσε καθώς προχωρούσε προς τον πόλε-μο. Από τους στρατιώτες διαδόθηκε στον υπόλοιπο

Αριστερά: Δύο φωτογραφίες της Δροσίνης της εξαδέλφης και μούσας του ποιητή. Αριστερά- την εποχή που φοιτούσε στο Αρσάκειο. Δεξιά η ίδια «γριούλα με κάτασπρα μαλλιά» όπως εύστοχα και προφητι-κά ο Δροσίνης έγραψε στο ποίημα του. Πάνω: Με μεγάλους τίτλους εφημερίδα της εποχής δημοσίευσε το 1960, την είδηση του θανάτου της Δροσίνης Μελετοπούλου σε ηλικία 101 χρόνων. Κάτω: Πίνακας εμπνευσμένος μεταγενέστερα, γύρω από τον μύθο της «Ανθισμένης Αμυγδαλιάς»

κόσμο και έγινε καντάδα.

Για την ιστορία ο Γιώργος Δροσίνης πέθανε το 1951 σε ηλικία 90 χρόνων. Η μούσα του, η εξαδέλφη του, Δροσίνη, που λίγα χρόνια αργότερα παντρεύτηκε τον δικηγόρο Μελέτιο Μελετόπουλο, πέθανε το 1960 σε ηλικία 101 χρόνων. Έτσι όπως το έγραψε ο ποιητής τότε «γριούλα με κάτασπρα μαλλιά».

Αυτά για σήμερα. Την άλλη εβδομάδα θα επανέλθου- με με την ιστορία ενός άλλου τραγουδιού που άφησε εποχή και συγκινεί μέχρι σήμερα.

Μπάμπης Ράκης

